

disse Selskaber, ligesom Bank- og Aktieloven har været til Gavn for Banker og andre Aktieselskaber. Idet jeg ganske kan tiltræde, at saadanne Regler udarbejdes, vil jeg blot minde om, at der fra tidligere Tid foreligger dertil sigtende Forslag; jeg tror, det var i 1911, det blev fremsat, og det kan ikke være vanskeligt at faa det frem.

Med disse Udtalelser skal jeg tillade mig at anbefale, at Lovforslaget fremmes gennem den Udvalgsbehandling, som den ærede Ordfører for Venstre senere vil stille Forslag om.

Gunnar Fog-Petersen: Den højtærede Handelsminister har, før dette Lovforslag blev udarbejdet, henvendt sig med et Udkast til en Lov om Aktieselskaber til en Række Erhvervsorganisationer og fra disse modtaget kritiske Bemærkninger om Udkastet; en Del af disse kritiske Bemærkninger er saa indarbejdet i et nyt Forslag, som derefter er fremsat for dette høje Ting. Den højtærede Minister sagde i sin Fremsettelsestale, at han i Fodnoter til Lovforslaget havde gjort opmærksom paa, hvilke af disse Bemærkninger fra Erhvervsorganisationerne der var optaget i Lovforslaget; men det er en Misforstaaelse, disse Fodnoter er ikke kommet med, den højtærede Minister har skrevet eller ladet skrive den Tale, han holdt her i Tinget, før Lovforslaget blev udarbejdet, og har ikke været opmærksom paa, at den Vejledning, som han omtalte, overhovedet ikke fandtes.

Flere af disse Erhvervsorganisationers Bemærkninger indeholder meget alvorlige Betæneligheder ved allerede paa det nuværende Tidspunkt at gaa til en Lovgivning paa dette Omraade; Loven har kun været gyldig i 5 Aar, og der tales om det uheldige ved at gaa til Ændringer paa et Tidspunkt, da Indtrykkene af de store Begivenheder, der for nylig er sket i vort økonomiske Samfund og endnu raser deri, stadig virker. Den højtærede Minister skelner mellem de Erfaringer, man har gjort i de første Aar, Loven var gældende, og de sidste Tidens Begivenheder, men det er vel ikke muligt at opstille noget saadant Skel, man maa vel ved en Revision tage rimeligt Hensyn til de Erfaringer, der er gjort saavel i 1918—19 som i 1921, 1922 og 1923. De Betæneligheder, Erhvervene nærer ved at gaa til en Revision nu, tror jeg ikke er velbegrundede. Man udtrykker sin Frygt for, at Rigsdagen og Offentligheden skulde være saa stærkt paavirket af, hvad der er sket, at man i sine Forsøg paa ved Lov-

ændringer at hindre Gentagelser af sligt skulde gaa videre, end hvis man ventede, til der var gaaet en Tid, og man havde faaet sit rolige Omdømme igen. Denne Frygt er, som jeg siger, ganske sikkert ubegrundet, Rigsdagen har ikke mistet sit rolige Omdømme i denne Sag og vil sikkert være i Stand til nu at tage sine Bestemmelser uden at være paavirket af nogen pludselig Stemning. Ved at tage Lovforslaget op til Behandling, medens Indtrykkene endnu er friske og levende, medens Offentligheden endnu beskæftiger sig med disse Begivenheder, vil der tillige være den Fordel, at man kan samle den Interesse, som er fornøden for at faa de Lovbestemmelser gennemført, der ud fra et roligt Omdømme er ønskelige. Derfor vil jeg takke Ministeren, fordi han har fremsat Lovforslaget og givet os Lejlighed til at beskæftige os dermed.

Derimod kan jeg ikke komplimentere Ministeren for den Skikkelse, hvori Lovforslaget er fremsat. Det forekommer mig, at han snart gaar vel vidt i sine Bestemmelser, snart ligesom er ængstelig for at gøre det, som han selv mener er det rette. Man har ikke Indtryk af en Minister — navnlig ikke naar man hørte eller læste den højtærede Ministers Fremsettelsestale —, der ved, hvad han vil, og vil sætte noget ind paa at gennemføre det, som han mener er det rette. Nej, man har Indtryk af en fاملende Mand, der har gjort nogle Tilløb til at faa sat nye Bestemmelser ind, hvis Rækkevidde han selv er ængstelig ved, som fremsætter en Betragtning for i den næste Sætning delvis at tilbagekalde den. Jeg fristes derfor til at tro, at Regeringen har forelagt dette Lovforslag nu før Valget for at imødekomme det Krav, der er i Befolkningen om at faa foretaget noget paa dette Felt, men jeg vil haabe, at Rigsdagen ikke vil være saa svag, som Regeringen er. Den ærede Ordfører for Venstre talte ogsaa ud fra en helt anden Betragtningssmaade, og hans Tale giver mig Haab om, at det skal blive muligt ved Samarbejde i det kommende Udvalg, ogsaa Samarbejde med den højtærede Minister, saa hurtigt at faa Ændringer gennemført her i Tinget, at vi i rette Tid kan faa Lovforslaget oversendt til det andet Ting, og at der allerede i denne Samling kan blive gennemført en Lov, som vil være et betydeligt Fremskridt fra de bestaaende Tilstande.

Man udtaler sin Frygt for, at disse Lovbestemmelser skal gribe for stærkt ind i Erhvervenes Frihed; Erhvervene skal have en stor Frihed, siger man, til at røre sig, og en Lov med Bestem-